

İçsel Düşüncenin Etkisi

– kul mehmet · 21 Ekim 2020

İçsel Düşüncenin Etkisi

Bazen çelimsiz olsam da, gönlümde adımlarım çelimsiz değil geniş. Atıyor üç beş adımda düşüncelerimle dünyanın diğer ucundayım, okuduğum yazdığım şiirlerin şiirsel bakışı yanına eklediğim resimle, resimsel uyumuyla içine kattığım imgelerin arasında dans ediyorum, şiirlerimle düşlerimle beraber... Bu dansla beraber, şiirlerime yazılarıma yorumların kapıları aralanıyor, her ne kadarda yorum yazılmasa da düşlerimde yorumlar yazılıyor, hem de onları daha önce sizlerin yazamadığı ve yazmaktan üşendiğiniz gibi değil, coşku içinde yazılıyor. Beni yeni olgular üzerinde düşünmeye davet eden bu yorumlar ve okunmalarla birlikteliklerin önü açılıyor bana yavaş yavaş... Yapılan ilk çalışmada ortaya çıkmayan etkileşim, ikinci ya da üçüncü kez bakılıp okunsa, oysa bir mana yoktur savı ve bakılmayacağı hissiyatı yok olsa, ilk okumada siz okuyucularımız ile eserim arasında doğan elektriklenme etkileşim muhabbetle, yorumların yağmasıyla ortaya çıkacak... Gelin görün ki demek ki daha o aşamaya gelemedik ya da fark etmedik, fark edilemedim... Söylemlerimde sizi gülümsetemedim, düşünsel anlamda ve sanatsal bir akım olarak romantizmin akıcı söylemleriyle yazmamış olmam da buna etki edebilir mi? Lakin romantizmle yazmaya da gayret ediyorum oysa! Oysa bizler farklı bilgi kulvarları arasında sanki çelişkilerin içinde yaşıyoruz diyemeyeceğim, aynı atmosferi aynı dünyayı yaşıyoruz, aramızda duvarlar geçilmez kulvarlar duvarlar varsa kendimiz örüyoruz. Bizleri birbirimizden uzaklaştıran uzaklara iten ve karşılıklı olarak bir arada olmamıza engel olan biçimsizleştiren neler olabilir ki? Dünya, kazanç, hırslarımız her neyse buna engel olmasına izin vermeyelim, bizim aramızı açan bize yakışmaz bağdaşmaz nefsi kazançlarla dünyalar arasındaki çukura düşmeyelim o çukuru elbirliğiyle kapatalım, inşallah... İçsel duyarlılığımızla onu engellemeden serbest bırakarak peşinden gidelim, onun sesini kısmayalım, bırakalım konuşsun, o anlatsın biz dinleyelim, sizi bilmem ama ben dinliyorum sesini hiç kısmıyorum o konuşuyor ben dinliyorum... İçsel duygularım bana naif bir dokunuşla hisler vasıtasıyla aktarıyor, bu içsel yolculuğu değerli kardeşim "Yıldız Gülüm" kardeşimden aldım. Hayranım eserlerine beni bambaşka âlemlere dünyalara götürüyor... Eserlerimin omurgasını içsel dokunuşlarla yazmanın zevki ile kardeşime huzurunuzda teşekkürler ediyorum. Üstat Nurullah Gençten bir şiirle devam edelim. Yaralı Kartala Sen dorukta vurulan kartalların şahısın

sen henüz yaşanmamış dramların ahısın
yangınları sırtında taşıdın ömür boyu
bir mezarlık evine kilitledin korkuyu
yollarına dikilen ısırganlar kinlidir
yuvanda bıraktığın padişah temkinlidir
parçalanan bir dünya ortasında kalmışsın
şimşeklerin ardında düşlerini bulmuşsun
mühürlü gölgeleri çekiyorsun derine
çaresiz bir can gibi yanmışsın kaderine

oysa titremeliydi uçuşunla mavi gök
yeter, yüreğindeki alevleri yere dök
sen, dağlara uçmayı öğreten bir kartalsın
bırak da bu güneş avuçlarında kalsın
yeni bir vuslat için kırıldıysa saatin
Haccâc-ı Zâlim 'ine bitmeli itaatin
bir de bu şair için kendini at yabana
adını söyleyeyim, gülümü getir bana
çözölsün düşlerimde paslanan kanlı zincir
dökölsün pencereimde biriken katranlı kir
ben gülüme kavuşup muradıma ereyim

sen çık kerevetine, güzel beyim, can beyim – Nurullah Genç İşte bende içsel düşünceinden dile aktaran etkisiyle, hayat mücadelesinden yol aldığımız yoldaki çileleri değişmez ayrılıkları değişmez olarak algılanan hasreti insanla gönülle, bizde olmayan aşkla birbiri ile ilişki içinde olmadığından, böylesine ayrılıkları özlemleri isteyerek yaşıyoruz, bu yazdıklarım bütününde var olanlar bunlardır. Ben bunları öylesine sembolik bir anlatımla kurgulayarak yazmıyorum, ne hissedersen onu sizlerin duygularınıza da tercüman olması için yazıyorum vesselam, selamlarımla. Mehmet Aluç